

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/281/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914202282
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Kunay
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7914202282.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľuboša Kunaya a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Andrey Galdunovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného TOMÁŠOM KUŠNÍROM, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36613843, proti žalovanej J. O.Š., G.. XX.X.XXXX, bytom C. R., Ľ.Í. C. XX/XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou B.. B. A., vyššou súdnou úradníčkou, za účasti Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov Bratislava, Šafárikovo námestie 781102, Bratislava, IČO: 423 629 62 ako vedľajšieho účastníka konania , zastúpeného JUDr. Patrikom Podhorským, advokátom, Zámocká 36, 811 01 Bratislava, o zaplatenie 100,10 € s prísl., o odvolaní žalobcu a združenia Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov Bratislava proti rozsudku č.k. 13C/203/2014-75 z 10.11.2014 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Účastníkom ani združeniu Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov Bratislava náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1.Súd prvého stupňa rozsudkom z 10.11.2014 návrh žalobcu zamietol, žalovanej ani vedľajšiemu účastníkovi konania náhradu trov konania nepriznal, náhradu trov konania nepriznal. Rozhodol tak o návrhu žalobcu, ktorý sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 100,10 € z titulu úveru vychádzajúc zo Zmluvy o splátkovom úvere, ktorú uzavrel právny predchodca navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. so žalovanou ako dlžníčkou, na základe ktorej jej poskytol úver vo výške 22.000,- Sk za zmluvne dohodnutých podmienok. Pohľadávka z titulu tejto zmluvy bola postúpená žalobcovi Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.03.2011 vo výške 1.339,94 €, ktorá pozostávala z istiny 1.054,61 €, riadneho úroku 125,17 € a úroku z omeškania 160,16 €, avšak žalobca si v tomto konaní uplatnil iba splátky k úveru, ktoré neboli žalovanou uhradené od 20.03.2010 do 20.07.2010 v počte 5 v celkovej výške 100,10 € s prísl. (zákonný úrok z omeškania). Žalobca zdôrazňoval, že právny vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou treba považovať za obchodnoprávny vzťah, pretože ide o absolútny obchod, a teda ho treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka, preto podľa neho nedošlo ani k premlčaniu uplatneného nároku.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa uzavrel, že právny vzťah medzi účastníkmi konania treba posudzovať podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľskom úvere, ako aj podľa zákona č. 634/2001 o ochrane spotrebiteľa a ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasledujúce) a to aj napriek tomu, že zo znenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že bola uzatvorená v súlade s § 497 a nasled. Obchodného zákonníka. Aplikujúc ust. § 52 ods. 1, 53 ods. 3 a ods. 5, 54 ods. 1 Obč.zákonníka spolu s § 4 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a v nadväznosti podľa § 100 ods. 1, 101, 103, 113 OZ súd prvého stupňa mal za to, že vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že pohľadávka žalobcu voči žalovanému vznikla v deň podpísania

Zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t.j. 10.8.2005, kedy veriteľ poskytol žalovanej úver, ktorý nesplácala riadne a včas. Z návrhu na začatie konania jednoznačne vyplýva, že žalobca si v tomto konaní uplatňuje iba 5 splátok úveru splatných od 20.3.2010 do 20.7.2010, pričom návrh na súd doručil až dňa 17.2.2014. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa uzavrel, že nárok z titulu každej žalovanej splátky je premlčaný, pretože v danom prípade premlčacia lehota plynie u každej splátky samostatne a je 3-ročná, lebo ide o spotrebiteľský právny vzťah voči žalovanej, ktorá v tomto zmluvnom vzťahu vystupovala ako spotrebiteľ. V ďalšom poukázal na ust. 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinného od 13.6.2014 a nárok žalobcu v celom rozsahu z dôvodu jeho premlčania zamietol.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd prvého stupňa uviedol, že žalovaná, ktorá mala v konaní úspech, si trovy neuplatnila, preto jej ich súd nepriznal a vedľajší účastník síce vystupoval na úspešnej strane, avšak súd mu náhradu trov konania nepriznal, lebo skúmať to, či nárok nie je premlčaný, bol povinný z úradnej povinnosti a nie preto, že takúto námietku v konaní vzniesol vedľajší účastník, preto ním vynaložené trovy nepovažoval súd za účelné.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca aj vedľajší účastník.

3. Žalobca odvolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci súdom prvého stupňa a nedostatočným zistením skutkového stavu, keď podľa jeho názoru bolo potrebné aplikovať ust. § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka v spojitosti s § 397 Obchodného zákonníka v zmysle ktorých je premlčacia doba 4-ročná. Žalobca zastáva názor, že na daný prípad súd nesprávne aplikoval ustanovenia Obč.zákonníka týkajúce sa premlčacej doby, keďže zmluva bola uzatvorená 10.8.2005 a v období do 31.12.2007 sa vzťahovali ust. § 52 až 54 OZ len na kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo a na iné zmluvy upravené v VIII. časti Obč.zákonníka, ako aj na zmluvu podľa § 55 OZ. Oproti čomu zmluva o úvere bola upravená v Obchodnom zákonníku. Poukázal na rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Mcd0/3/2011, 6 Mcd0/4/2012 a ďalšie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici a Krajského súdu v Trnave a v Prešove, ako aj Nálezy ÚS SR. Zastával názor, že aplikáciou ust. § 5b zákona o spotrebiteľoch dochádza k značnému narušeniu princípov právneho štátu, k porušeniu zákazu diskriminácie a porušeniu zásady stanovenej v § 152 ods. 4 Ústavy SR, podľa ktorej výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou SR. Na základe uvedeného navrhol rozsudok zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa, zároveň si uplatnil voči žalovanej trovy konania, pričom trovy právneho zastúpenia odvolacieho konania pozostávajú z jedného úkonu právnej služby vo výške 19,92 € s DPH a režijného paušálu vo výške 9,65 € s DPH, spolu 29,57 € s DPH.

4. Vedľajší účastník sa k odvolaniu žalobcu vyjadril písomne tak, že právne posúdenie súdu prvého stupňa o aplikácii Obč.zákonníka je plne v súlade s právnym poriadkom a na daný vzťah je potrebné v otázkach premlčania aplikovať Obč.zákonník, čo v zásade potvrdil aj Ústavný súd v uznesení sp.zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.6.2013. Ďalej vyjadril názor, že argumentácia žalobcu o zákaze spätnej účinnosti zákona vo vzťahu k aplikácii § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. je z povahy veci vylúčená, keďže ide o povinnosť súdu prihliadať v čase rozhodovania k týmto podmienkam a uzavrel, že aplikujúc príslušné ustanovenia Obč.zákonníka je preukázané, že nárok žalobcu bol v čase podania žaloby celý premlčaný, preto súd prvého stupňa správne žalobu zamietol v celom rozsahu. Zároveň sa vyjadril k opodstatnenosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka s poukazom na aktuálnu judikatúru krajských súdov.

5. Odvolanie podal aj vedľajší účastník napádajúc výrok rozsudku, ktorým súd prvého stupňa nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania s poukazom na to, že aj upozornenie na nepriateľné podmienky, námietku premlčania alebo iné kvalifikované právne hodnotenie v spotrebiteľskej zmluve vedľajším účastníkom treba považovať za účelný úkon, preto názor súdu, že k zamietnutiu žaloby nedošlo pomocou pričinenia vedľajšieho účastníka, považuje za nesprávny. Aj vedľajší účastník, ktorý je právnickou osobou založenou na ochranu práv spotrebiteľov má právo nechať sa v konaní zastupovať, a to aj advokátskou kanceláriou, či advokátom a zo žiadneho ustanovenia nevyplýva, že by takéto právo vedľajší účastník nemal. Poukázal na aktuálnu judikatúru a vzhľadom na uvedené žiadal, aby odvolací súd výrok ohľadom trov konania zmenil tak, že žalobca je povinný vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného zaplatiť trovy konania vo výške 73,92 € na účet jeho právneho zástupcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu vedľajšieho účastníka poukázal na potrebu súhlasu účastníka s odvolaním alebo dovolaním, ktorý nemôže byť nahradený nečinnosťou hlavného účastníka a navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie v zmysle ust. § 218 ods. 1 písm. b/ odmietol. Zároveň si uplatnil

trovy právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,99 € za 1 úkon právnej služby 19,92 € s DPH + paušál 10,07 € s DPH.

7. Žalobca a vedľajší účastník na strane žalovaného podávali odvolanie v čase účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. O.s.p. a krajský súd vec prejednával v čase účinnosti zákona č. 160/2015 Z.z. CSP.

8. Podľa ust. § 470 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa ust. § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Odvolací súd prejednal odvolanie bez nariadenia pojednávania (keďže v posudzovanej veci nejde o žiadny z prípadov uvedených v § 385 os. 1 CSP) za dodržania podmienok ustanovených v § 219 ods. 3 CSP, keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia pojednávania bolo riadne oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Košiciach v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1,2 CSP a rozsudok potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP, lebo z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov je vecne správny.

11. Podľa ust. § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, príp. doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12. Odvolací súd sa stotožňuje so správnymi skutkovými a právnymi závermi súdu prvého stupňa a s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré v celom rozsahu poukazuje a na zdôraznenie jeho správnosti dopĺňa nasledovné:

13. Žalobca podané odvolanie odôvodnil tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a nedostatočne zistil skutkový stav, t.j. podľa § 205 ods. 2 písm. c/ a písm. f/ O.s.p. účinného v čase podania odvolania (t.j. do 30.6.2016), ktoré dôvody zodpovedajú dôvodom uvedeným v § 365 ods. 1 písm. e/ CSP účinného od 1.7.2016 (t.j. v čase rozhodovania odvolacieho súdu) že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a písm. h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, resp. písm. f/, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

14. Ani jeden z týchto uplatnených dôvodov nie je daný.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods1 písm e) CSP (§ 205 ods.2 písm.c/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je v súdnej praxi daný vtedy, ak súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, k čomu je potrebné uviesť, že súd nie je povinný vykonať všetky navrhnuté dôkazy účastníkmi konania, najmä súd nevykoná dôkazy na preukázanie skutočností, ktoré z hľadiska hmotného práva nie sú významné a nevykoná ani dôkazy nadbytočné, t.j. ku skutkovým okolnostiam, ktoré boli už preukázané iným spôsobom alebo založené na zhodnom tvrdení účastníkov. Neúplné zistenie skutkového stavu je odvolacím dôvodom len za predpokladu, že príčinou neúplných skutkových zistení bola okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal účastníkom navrhnutý dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť. Iba samotná okolnosť, že nevykonal dôkazy účastníkmi navrhnuté, nemôže byť v spore spôsobilým odvolacím dôvodom. Zároveň musí ísť len o skutočnosti a dôkazy uplatnené už v konaní pred súdom prvého stupňa.

16. Odvolací dôvod podľa uvedeného ustanovenia podľa názoru odvolacieho súdu nebol naplnený, pretože nedošlo počas konania pred súdom prvého stupňa k nevykonaniu takých účastníkom navrhnutých dôkazov, ktoré by boli spôsobilé preukázať právne významnú skutočnosť. Odvolací súd zdôrazňuje, že samotná okolnosť, že súd prvého stupňa nevykonal dôkaz navrhnutý účastníkom nemôže byť v sporovom konaní spôsobilým odvolacím dôvodom, nakoľko súd nie je povinný vykonať všetky

navrhnuté dôkazy účastníkmi konania. Aj keď súd prvého stupňa nevykonal niektoré navrhované dôkazy, je nutné konštatovať, že súd prvého stupňa vykonal všetky dôkazy potrebné na preukázanie skutočnosti, ktoré z hľadiska hmotného práva boli významné, teda nevykonal iba tie dôkazy, ktoré z tohto hľadiska významné neboli, resp. boli nadbytočné.

17.Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods 1 písm f) CSP (§ 205 ods.2 písm.d/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvého stupňa pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijak inak najavo. Môže sa jednať aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. O nesprávne skutkové zistenie môže ísť aj v prípade, ak dôjde k logickému rozporu v hodnotení dôkazov, t.j. skutočnosti, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo vyšli v konaní najavo inak súd vyhodnotil tak, že to vyvolávalo logický rozpor. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods 1,2 CSP (ust. § 132 O.s.p.) alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192,193 a 205 CSP (ust. § 133 až 135 O.s.p.), pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvého stupňa vec posúdil po právnej stránke.

18.Odvolací súd v tomto konkrétnom prípade dospel k záveru, že nebol naplnený ani tento odvolací dôvod, keďže súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy hodnotil podľa ust. § 191 ods 1,2 CSP, t.j. každý dôkaz hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomných súvislostiach, pričom prihliadol starostlivo na všetko, čo vyšlo počas konania najavo, v hodnotení jednotlivých dôkazov nebol zistený žiaden logický rozpor. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov nezistil, že by skutkové zistenia súdu prvého stupňa nezodpovedali vykonaným dôkazom, alebo že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov nevyplynuli alebo v konaní nevyšli najavo.

19.K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods 1 písm h) CSP (ust. § 205 ods.2 písm.f/ O.s.p. účinného do 30.6.2016) odvolací súd poukazuje na to, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje súd právne závery a aplikuje konkrétnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii právnej normy na zistený skutkový stav, ku ktorému môže dôjsť vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť alebo ak použil síce správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

20.Súd prvého stupňa v danom prípade skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania.

21.Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav, pričom vykonané dôkazy vyhodnotil každý jednotlivo a všetky v ich vzájomných súvislostiach, pričom zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver. Podrobné a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku v ktorých sa súd prvého stupňa dostatočným spôsobom vysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami potrebnými pre rozhodnutie o uplatnenom nároku, vrátane všetkých tvrdení a námietok účastníkov konania (teda aj námietok žalobkyne, na ktoré žalobkyňa opakovane poukazovala aj v odvolaní). Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku a odkazuje naň.Súd prvého stupňa skutkové zistenia podradil pod správne hmotnoprávne predpisy a vyvodil z nich správne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania. Odvolací súd teda dospel k záveru, že postupu prvostupňového súdu v konaní ani jeho rozhodnutiu nie je možné vytknúť pochybenia zakladajúce záver o naplnení niektorého z uplatnených odvolacích dôvodov.

22.Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku žalobcu týkajúcu sa nesprávnej aplikácie ustanovení Obč.zákonníka aj na posúdenie premlčania práv správneho vzťahu založeného touto konkrétnou zmluvou, keď podľa názoru žalobcu malo dôjsť k aplikácii Obchodného zákonníka a 4-ročnej premlčacej lehoty.

Odvolací súd uvádza, že aj keď sa podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom do 31.1.2013 (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013) touto časťou zákona spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy, okrem iných zo zmluvy o úvere (§

497), avšak podľa ust. § 52 ods. 2 Obč.zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014, ktoré správne aplikoval súd prvého stupňa, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa použijú vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. S účinnosťou od 1.5.2014 bolo v zákone č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vložené aj ust. § 5b v zmysle ktorého orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1.5.2014 a právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, t.zn., že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. S poukazom na uvedené súd prvého stupňa správne aplikoval na posúdenie predmetnej veci, či už vo vzťahu k otázke premlčania a dĺžke premlčacej doby ustanovenia Občianskeho zákonníka (viď rozsudky NS SR č.k 4M Cdo/17/2014, 3M Cdo/12/2014, 3MCdo/9/2014, a rozhodnutie 3 MCdo/14/2014 zo dňa 21.4.2015, v ktorom vo vzťahu k riešeniu vyššie uvedenej otázky poukázal NS SR na ustanovenia Obchodného zákonníka v spojitosti s § 100 ods. 1 a 101 Obč.zákonníka, ako aj § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. účinného od 1.5.2015 a § 52 ods. 2 Obč.zákonníka v znení účinnom od 1.5.2014 a poukázal na základný zmysel a účel preskúmania rozhodnutí. Vyjadril názor, že súd je povinný vziať zreteľ na § 5b zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Obč.zákonníka, aj keď tieto ustanovenia nadobudli účinnosť 1.5.2014, pretože právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia, t.zn., že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom).

Uvedené platí aj na vzťah medzi veriteľom a ručiteľom zo zmluvy o úvere, pretože režimom ktorému je podriadený hlavný záväzok sa spravujú aj zabezpečovacie záväzky, t.j. záväzky akcesorické. Z uvedeného vyplýva, že záväzkové vzťahy, ktoré vznikli pri zabezpečení záväzku zo spotrebiteľskej (úverovej) zmluvy, ktorá sa spravuje Občianským zákonníkom, sa nevyhnutne spravujú tiež Občianským zákonníkom (kde zaraďujeme aj ručiteľský záväzok).

S poukazom na uvedené súd prvého stupňa správne uzavrel, že žaloba bola podaná na súd až po uplynutí 3-ročnej premlčacej lehoty v zmysle ust. § 100 ods. 1 a 101 Obč.zákonníka a prihliadajúc na citované ustanovenia žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol.

23. Vzhľadom na uvedené odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietavom výroku ako vecne správny.

24. Zároveň považoval za správne rozhodnutie súdu prvého stupňa aj vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom (ktorý už v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebol v postavení vedľajšieho účastníka), kde sa odvolací súd plne stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdom prvého stupňa, na ktoré odkazuje, preto aj v tejto časti rozsudok ako vecne správny potvrdil.

25. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 2 CSP, pretože každá zo strán mala vo veci úspech len čiastočný, vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

26. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák.č. 757/2004 Z.z. o súdoch v znení účinnom od 1.5.2011).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní

vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods 1,2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods 1,2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 424 CSP)

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77. (§ 425 CSP)

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil.(§ 426)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

(§ 427 ods 1,2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého (stupňa. § 429)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania. (§ 430 ,§ 431 ods 1,2 , § 432 ods 1,2 ,§ 433 ,§434,§435 CSP)